

ANMELDELSE

Et sommerfuglekys (Un baisier de papillon), Sejer Andersen, 300 sider, 299 kr., Illustrationer med kunstbroderi af Marie-Renée Otis
Forord af Prins Henrik og Suzanne Brøgger, Eksperimental forlag.

Af Tina Camilla Kristensen

Sommerfuglekysset er udtryk for en sensuel og nænsom berøring, der skaber en sprudlende og kildrende fornemmelse hos såvel modtager som afsender. Denne

sensualitet er karakteristisk for Sejer Andersens digtsamling, hvori det mandlige jeg hylder kvindens væsen betingelsesløst når han som sommerfuglen svæver fra blomst til blomst. Denne kærlighed til kvinden illustreres bl.a. af udsagn som:

"en kvinde er en rose? men en rose uden tonle er ikke en kvinde" og "at blive gammel betyder ikke noget, men det, som tæller, er at lære noget mere om dig, så længe jeg lever."

Digtsamlingen tager udgangspunkt i det tilfældige møde og det velkendte spilfægteri mellem mand og kvinde, men i flere af digtene vender det mandlige

jeg -en aldrende enkemand for en stund tilbage til minderne om hende, der var engang. Dette tilbageblik forsyner værket med nogle rørende og næsten tårefremkaldende digte, hvori jeget bl.a. spørger: "Jo, jeg er her, men hvor er du?"

"Selv i går tænkte jeg på dig, men gennem en andens mund er du dømt til døden. til ikke mere at være her."

Digtsamlingen emmer ikke desto mindre af lysten til at leve. For selvom de kære har forladt os, så har de nået at sætte deres spor, og det gør livet værd at

leve. Det mandlige jeg hylder derfor livet ved at følge forelskelsens livsbekræftende spor, der endda skærper fantasien. For kvinden er en muse.

"Et sommerfuglekys" er prosalyrik, der er opdelt i tematiske faser såsom forelskelsen og erkendt ømhed. Der er tale om frie vers uden rim, og Sejer Andersen leger med læserens forventning ved at eksperimentere med formen og indholdet, der dog aldrig mister sin lettilgængelige stil. For digtsamlingen er fyldt med enkle, uhøjtidelige og humorfyldte anskuelser om bl.a. det mandlige jeg, der trods sin "buddhaform" er klar til at slå kærlighedssaltomortaler og bestige de kvindeiige tinder. Digtsamlingen er i øvrigt prydet med canadiske Marie-Renée Otis' utroligt smukke og fascinerende kunstbroderier, der er en oplevelse i sig selv. Disse farverige og sigende motiver virker som et perfekt match til digtene.

"Et sommerfuglekys" er en udløber af "Un baisier de papillon" (2008), der tidligere har været anmeldt her i Fransk Nyt, men der er bestemt grund til endnu

en gang at trække Sejer Andersen frem i lyset. Denne markante kulturskikkelse

inden for teaterverdenen har nemlig atter bevist, at han ligeledes kan

begå sig i den litterære verden, og det er som med kærligheden i
Andersens univers; når
man som læser først er blevet ramt af stemningen, så hænger man for
alvor på
krogen.

